

Tutti i cavalli (Antònia Vicens)

El cel pot cabre dins un bassal
l'infern pot ser
un llit amb els llençols
de seda.

Il cielo può entrare in una pozza
l'inferno può essere
un letto con lenzuola
di seta.

Els cavalls peüngles sangonoses úlceres
a la pell bromera a la boca es fiquen
a les cases violen les dones mentrestant
jo reclosa en una pallissa
m'aliment de farratge
la panxa inflada a punt de donar
a llum un pollí.

I cavalli zoccoli sanguinanti ulcere
sulla pelle schiuma alla bocca irrompono
nelle case stuprano le donne intanto
io rinchiusa in un fienile
mi alimento di foraggio
la pancia gonfia pronta a dare
alla luce un puledro.

Se un'emergenza (Mireia Calafell)

Làpida

la molsa
que s'obre a la pedra que ocupa la tomba que tapa la data
que cobreix el nom que amaga el llinatge i envela la mort
que s'enfili aquí i sigui el que escric:
l'aposta discreta per ser vida sempre entre tanta fi

Lapide

il muschio
che invade la pietra che prende la tomba che copre la data
che maschera il nome che occulta la stirpe e vela la morte
che salga fin qui e sia ciò che scrivo:
scommessa discreta per essere vita tra tanto finire

Presència

no temis el viatge les nits fora de casa
camina i no t'aturis que et facin mal els peus
que et faci mal el cor ves-te'n ben lluny
fes tots els cims creua la mar els oceans
no tinguis por mai no sabràs què és la solitud:
en el paisatge més remot hi trobaràs vestigis
siguis on siguis el rastre d'algú altre
entre els matolls un tap bosses a l'aigua

Presenza

non temere il viaggio le notti fuori casa

cammina senza sosta con il dolore ai piedi
con il dolore al cuore vattene lontano
valica le cime attraversa il mare gli oceani
non aver paura non saprai mai cos'è la solitudine:
nel paesaggio più remoto troverai vestigi
ovunque tu sia l'orma di qualcun altro
tra i cespugli un tappo buste nell'acqua